

med Tinget her med Velvilje vil optage dette Spørgsmaal og se at faa det løst tilfredsstillende. Det er som sagt en Sag af stor Betydning og Vigtighed. Den er af Vigtighed ikke alene for os Landmænd, men ogsaa af Betydning for Landets Befolkning i sin Helhed, thi dersom det kunde lykkes os Landmænd at faa en højere Pris for vore Produkter, vilde det være en national Gevinst, idet vi derved vilde faa flere fremmede Penge ind i Landet. De fleste i denne Sal vilde vist nok ikke benægte, at Landbruget i Danmark er Hovedkilden til hele vor nationale Velstand, eller med andre Ord, at Landbruget er det bærende Erhverv, hvad vor Overflødsundersørelse jo beviser. Jeg kan ikke betragte andre Erhverv som bærende end dem, der af Landets egen naturlige Bestaafenhed kan frembringe Produkter, som kunne sælges paa Ublandets Markeder og altsaa bringe fremmede Penge herind i Landet. Et saadant Erhverv er bærende; andre Erhverv kunne være nødvendige, ja uundværlige uden derfor absolut at være bærende. Af bærende Erhverv her i Danmark vil jeg foruden Landbruget særlig nævne Fiskeriet, men Landbruget er, som vi vide, det langt overvejende og vigtigste, hvorfor jeg anser det for nødvendigt, at vi faa vore Eksportforhold for Landbrugsartikler ordnede saa godt, som det er muligt. Se vi paa en anden Gren af vore Udførselsartikler, nemlig Kvæget, da se vi, at Udførselen heraf har mange og store Forhindringer at kæmpe med. Jeg tænker her nærmest paa Udførsel af Kvæg til vor sydligere Nabo, som jo egentlig er en af vore bedste Kunder. Vi se her, at der lægges os stadig alle mulige Hindringer i Vejen. Jeg antager, at vi ville staa magtesløse over for dette Spørgsmaal, men jeg vil dog haabe, at disse Hindringer ikke skulle være af nogen varig eller videre indgribende Betydning, saa at vor Udførsel maa komme til at gaa støt og rolig. Jeg vil haabe, at vi her i denne Sal, om vi end kunne have forfælske Meninger, dog kunne mødes i dette, ikke at se alt for meget tilbage, men netop i at se fremad med en god og ærlig Vilje til at udrette noget godt for Folket her i Landet. Jeg vil haabe, at de Herrer ikke ville lægge os Landmænd Hindringer i Vejen, naar vi ville søge at udrette noget godt for Landbruget, thi det vil ikke alene være til Gavn for Landbruget, men for hele Samfundet. Jeg vil henstille til den høje Regering og Finansudvalget at tage vore Eksportforhold under nøje Overvejelse. Dernæst vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister: tror den højtærede Indenrigsminister ikke, at der er noget

at gøre for at faa det engelske Marked aabnet igen for Indførsel af Fedetvæg fra Danmark? Det er et Spørgsmaal, om hvilket vi ikke kunne forudsig, hvor stor Betydning det har. Den Gang det engelske Marked blev lukket for Indførsel af Fedetvæg fra Danmark, gav det Anledning til et meget stort Tab, et Tab af flere Millioner Kr., altsaa i Sandhed et stort nationalt Tab. Kunde der gøres noget i den Retning, jeg nu har omtalt, hvad jeg selvfølgelig ikke kender til, vilde det være en Fordel af saa stor Betydning, at det vilde være, hvad man kan kalde et nationalt Gode. Af denne Grund tillader jeg mig at rette denne Forespørgsel til den højtærede Minister.

Alberti: Efter at ærede foregaaende Talere baade i Gaar og i Dag have beskæftiget sig med de betydelige Spørgsmaal, ført os op paa de store Højder med den vidtstrakte Synskreds, turde maaste Dødsblikket nu være kommet, da det kunde lykkes de bestedne lokale Nyster at vinde Gehør, og i Gaar om, at dette maa være Tilfældet, vil jeg rette en Tak til den højtærede Trafikminister, fordi han paa dette Aars Finanslovsforslag, endelig har foreslaaet et Veløb til Opførelsen af et nyt Posthus i Røge (Munterhed), og jeg vil tillade mig at anbefale denne Sag til det høje Tings allerbedste Velvilje. Røge er, som det vil vides, en meget nærsom, driftig og fremfor alt intelligent By med et ligeledes meget nærsomt, driftigt og fremfor alt intelligent Opland. Følgen deraf har ganske naturligt været den, at al Postbesørgelse: Breve, Aviser, kort sagt alt, hvad der besørges gennem Posten, er i de senere Aar tiltaget i overordentlig Grad, saaledes at det tør siges, at i Løbet af den sidste halve Snes Aar er det mere end fordoblet. Følgen deraf er ganske naturligt da igen bleven, at Lokalteterne, hvori Postbesørgelsen foregaar, ere meget for smaa. Man har her som saa mange andre Steder baade i Indland og Ubland ikke kunnet forudse det stærke Op-sving, som Trafik- og Postforholdene vilde tage, og har derfor indrettet Lokalerne altfor smaa. Forholdet er nu saaledes, at Røge Posthus findes i nogle smaa Rum i en Sidegavl af Særbanestationsbygningen, og jeg tror, at man, saaledes som Forholdene nu ere, med et meget mildt Udtryk kan betegne dem for at være ganske uanstændige. Der er en snæver lille Forstue, baade til Post- og Telegrafkontoret, hvor kun nogle faa Menneſter kunne faa Plads, og selve Postbesørgelsen foregaar i nogle smaa indstrænkede Rum til Wempe, ikke blot for Em-